

prima instanță - S. Tizu,
instanța de apel –D. Manole, Ș. Niță, A. Bostan

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

judcători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne,
în pricina civilă înaintată de către Damian Ruslan împotriva Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 18 septembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 22 mai 2015 Damian Ruslan s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al prin care a solicitat anularea parțială a ordinului Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne nr. 300 ef. din 12 mai 2015 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne nr.300 ef. din 12 mai 2015 a fost sancționat disciplinar pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a), b), c) și d) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul Polițistului, pct. 19 și 20 sub pct. 1) și 9) ale Statutului disciplinar al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013 pct. 13 al Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10 mai 2006, inacțiuni manifestate prin atitudine iresponsabilă față de organizarea serviciului, întreprinderea măsurilor de prevenire și combatere a faptelor ce țin de încălcarea de către subalterni a legislației în vigoare, la 16 aprilie 2015, s-a ordonat sancționarea disciplinară cu retrogradare cu un grad special a

comandantului de grupă al Companiei Botanica al Batalionului nr. 2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratul General al Poliție a Ministerului Afacerilor Interne, căpitan de poliție -Damian Ruslan Leonid.

Relatează reclamantul că, la 17 aprilie 2015 Inspectoratul General al Poliție a Ministerului Afacerilor Interne a dispus desfășurarea anchetei de serviciu, prin care s-a constatat că la 16 aprilie 2015, inspectorii de patrulare din cadrul Campaniei Botanica a Batalionului nr.2 al Brigăzii Inspectoratului Național de Patrulare - Aliona Jaloba, Ion Condrea, Aliona Chircu, Dumitru Orlov, Mihaela Afteni și Alexandru Tălămbuță, în intervalul de timp 15.00-23:00, fiind implicați în serviciul de menținere a ordinii publice la itinerarele de patrulare cu indicativele nr. 458, 491 din sect. Botanica mun. Chișinău, aproximativ la orele 21.00, înțelegându-se în prealabil, contrar prevederilor pct. 114 sub pct. 6 al Statutului din Serviciului Patrulare și Santinelă a Poliției aprobat prin Ordinul MAI nr. 157 din 26 iulie 1994, au părăsit rutele de patrulare.

Invocă că comandantul de Pluton locotenent-major de poliție - Roman Burdujan, care se afla în afara serviciului și a acceptat plecarea acestora de la itinerare în detrimentul serviciului, s-au deplasat în parcul "Muzeul Satului" din bd. Dacia 54, iar ulterior în parcul "Valea Trandafirilor" din str. Trandafirilor mun. Chișinău, unde s-au aflat până la orele 00.00, consumând băuturi alcoolice.

Menționează că acțiunile subalternilor săi s-a datorat atitudinii iresponsabile din partea comandanților direcți, comandant de Pluton, locotenent - major de poliție Roman Burdujan, care aflându-se în afara serviciului, contrar prevederilor legale a acceptat plecarea acestora de la itinerarele de patrulare în detrimentul serviciului și a comandantului de grupă al aceleași unități, căpitan de poliție Ruslan Damian, care fiind implicat în serviciu în calitate de organizator al serviciului, contrar prevederilor pct. 19 și 20 sub pct. 9) ale Statului disciplinar al polițistului, aprobat prin târârea Guvernului nr.502 din 09 iulie 2013, nu a întreprins măsurile corespunzătoare de prevenire și combatere a faptelor ce țin de încălcarea de către subalterni a legislației.

Invocă că ordinul nr. 300 ef. din 12 mai 2015 este ilegal, emis contrar prevederilor legii, vine în contradicție atât cu circumstanțele de fapt ce au avut loc, cât și cu normele de drept stabilite de legislația în vigoare. La 16 aprilie 2015, între orele 15.00 și 23:00 a fost implicat în serviciu pentru menținerea disciplinei în serviciu subalternilor săi.

Relatează că la 16 aprilie 2015, orele 20:30 a verificat modul de îndeplinire a serviciului de către subalternii Buga Marin și Rău Mihail, semnându-se în registru de serviciu al acestora. Ulterior, îndeplinindu-și conștiincios munca, pe la orele 21.30 a fost telefonat de la securitatea internă și anunțat că ruta de patrulare cu indicativele nr. 459, unde sunt încadrați subalternii Jaloba Aliona și Ion Condrea nu poate fi găsită. Deplasându-se pe jos, spre ruta de patrulare cu indicativele nr. 459, a depistat că subalternii sunt absenți din acest teritoriu, iar după un apel telefonic efectuat de către comandantul de pluton, locotenent-major Roman Burdujan a aflat de la ultimul, că mai mulți subalterni au fost eliberați de către acesta în jurul orelor 21.00 de la serviciu.

Invocă Damian Ruslan că în urma incidentului a întreprins toate măsurile necesare, a fost sancționat disciplinar și totodată din motivul aplicării sancțiunii

disciplinare i s-au reținut 15% din salariu, ceea ce consideră că este contrar prevederilor art. 206 alin. (3) și alin. (4) Codul Muncii.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 septembrie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Damian Ruslan a fost admisă integral.

S-a anulat Ordinul nr.300 ef. din 12 mai 2015 cu privire la sancțiune disciplinară a unor angajați din cadrul Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, în partea ce ține de retrogradarea cu un grad special a comandantului de grupă al Companiei Botanica a Batalionului nr.2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, căpitan de poliției Damian Ruslan Leonid, ca fiind ilegal.

Nefiind de acord cu hotărîrea judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 septembrie 2015, Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, a depus apel, la 21 septembrie 2016, prin care a solicitat casarea hotărîrii judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 septembrie 2015 și emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de Damian Ruslan.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, și s-a menținut hotărîrea judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 septembrie 2015.

La 10 mai 2016 Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, prin care a solicitat, casarea acesteia și a hotărîrii judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 septembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Damian Ruslan.

În motivarea recursului, au indicat că, atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că instanța a adoptat o hotărîre de anulare în parte a actului administrativ, fără a menționa în partea motivată a hotărîrii temeiul care a stat la baza anulării ordinului. Conform fișei postului, Damian Ruslan avea la dispoziție un șir mijloace de lucru și echipament printre care însă nu este menționat un careva mijloc de transport pe care ultimul ar dispune la executarea operativă și imediată a obligațiilor sale de serviciu în cazul apariției unei situații de risc.

Reiterează recurentul că, instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită situației de fapt creată în raport cu probele administrate în proces. În cadrul anchetei de serviciu cît și în cadrul examinării cauzei în fond reclamantul nu a adus nici o probă în argumentarea declarațiilor depuse în cadrul anchetei de serviciu, prin care să se confirme faptul că acesta a fost prezent la instructajul desfășurat la Inspectoratul de Poliție Botanica la orele 19:30 și efectuarea controlului rutelor specificate în explicație.

La emiterea ordinului de sancționare disciplinară au fost respectate procedurile de efectuare a achitatei de serviciu, cauzele care au generat apariția încălcării, precum și consecințele acesteia.

Afirmă că, Damian Ruslan nu a verificat nici într-un mod efectivul care era implicat în serviciu, înainte de a intra în serviciu efectivul urmează a fi

echipat cu mijloacele speciale necesare și verificat acest fapt de către superiorul acestei grupe, iar arma din dotare este un mijloc special care este atribuit fiecărui polițist în parte, iar după primirea acestuia nu urmează a fi purtat în buzunar ca superiorul, Damian Ruslan să nu îl poată vedea, și respectiv verifica dacă angajații din subordine sunt pregătiți pentru executarea serviciului.

Relatează că instanța de judecată a dat apreciere subiectivă anumitor probe, iar concluzia instanței de judecată nu este specificat despre raportul depus de Pruteanu Sergiu în care indică că comandantul de grupă - Damian Ruslan a fost și el prezent cu toți ceilalți subalterni

Susține recurentul că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor și nu a dat o apreciere corectă tuturor probelor, nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii. Nu a luat în calcul explicațiile colegilor de serviciu audiații în calitate de martori care au fost prezenți la evenimentele și încălcările de disciplină admise de către intimat.

Consideră că la examinarea litigiului s-a încălcat principiul egalității părților în fața instanței de judecată.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că potrivit scrisorii de înștiințare a Curții de Apel Chișinău (f.d.164) decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 18 martie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 10 mai 2016 este depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari